

Hvør ráðgevvur landsstýrinum í sjónvarpsspurninginum?

Tað er ikki bara at siga, at nú skula vit hava sjónvarp, tí 600 havnarfólk hava keypt sær sjónvarpstól. Lat ítróttar- og bygdafelegini hava sýningarnar til almenna sjónvarpið er klárt

Tað er onki lótuverk at gera sjónvarp í Føroyum. Hetta hava vit sæð av tí lagnu, sum hetta mál hevur fingið hesi 10 árin, talan hevur verið um at fara undir eitt sjónvarp. Tað eigur heldur ikki at vera lótuverk at gera sjónvarp.

Men hetta skal ikki skiljast so, at málið bara skal liggja á láni, sum tað hevur longri og styttri skifti hesi seinastu árin.

Kravið til teir úttannandi myndugleikarnar hevur nú í longri tíð verið, at teir skula koma til lögtingið við einum uppskoti um, hvussu tað almenna føroyska sjónvarpið skal stovnst og rekast.

Ikki eftirspurdur

Landsstýrið hevur ikki

megnað hesa uppgávu. Nú eru longu fleiri ár síðani lögtingið tók ta prinsippstøðu, at vit skula hava sjónvarp í Føroyum, og at hetta skuldi vera eitt alment sjónvarp, var ongini ivi um millum tingmenn. Landsstýrið fekk álagt at koma aftur til tingið við málinum í seinasta lagi í august 1976, men enn er onki komið frá landsstýrinum.

Man kann tí loyva sær at spyrja, hvat landsstýrið hevur gjørt? Hevur landsstýrið lagt sær eina við at kanna og viðgera og venda og snara hesum máli, so at eitt gott og skotsíkkurt uppskot kann koma fram?

Eg loyvi mær at ivast í at so er. Ein grund til at eg ivast er, at landsstýrið

ongantið hevur havt boð eftir teimum fólki, sum hava gjørt royndirnar í útvarpsarbeiði í Føroyum í 20 ár.

Tað átti at verið púra náttúrligt, at hesi fólk vóru frammarliga í hesi ráðgeving, men so er ikki. Ein grund er kanska, at tey eru óynskt í hesum føri, ein onnur kanska at landsstýrið bara hevur ligið omaná málinum.

Sjónvarp á herðarnar á ljóðvarpi

Eg skal royna at grundgeva fyrir, hvi eg haldi tað vera púra hópisleyst og óforsvarligt ikki at nýta hesi fólk sum ráðgevarar. Sjónvarp er ein víðari útbygging av ljóðvarpi við eina funktión aftrat — henni, at fólk kann siggja samstundis sum tey hoyra.

Sjónvarp er eitt nógvt yngri og dýrari medium ella fjølmiðil at arbeiða við enn ljóðvarp, men summur grundleggjandi funktiónir eru júst tær somu.

Sostatt hevur tað verið og er tað náttúrligt at sjónvarp, so at siga, verður bygt á herðarnar á ljóðvarpi.

Summastaðni lata teir ljóðvarp og sjónvarp kappast um kundarnar. Aðrastaðni verða hesir fjølmiðlarnir ríknir í neyvum samarbeiði.

Supplera hvønn annan

Í Føroyum er tað totalt órealistiskt at tosa um at koyra útvarp og sjónvarp hvørt sær. Ein grund er, at hetta verður alt ov dýrt, ein onnur grund er, at tað eru nú bara 40.000 fólk, sendast skal til, og ein triðja grund er, at hesir fjølmiðlar hava hvør sínar sterku síður. Tá um tíðindatænastu ræður hevur sjónvarp ongan tjans í skjótleikakappingini við útvarp.

Vit føroyingar hava heimssins besta tjans at reka útvarp og sjónvarp skilavæl saman, eisini hvat senditíðum viðvikur. Vit eiga eftir minum tykki ikki at lata útvarpið og sjónvarpið kappast um kundarnar, men senda soleiðis, at allir kundarnir hava møguleika fyrir at fáa alt við.

Nógv annað kann eisini hugast at vera felags, men hetta skerjir ikki

kravið um eina rættuliga stóra manning. Hetta skerjir heldur ikki kravið um at høli mugu byggjast fyrir rættuliga nógvar pengar til sjónvarpsvirki.

Útvarpshúsið er av einari grund ikki projekterað so stórt, at tað kann hýsa bæði útvarpinum og sjónvarpinum í senn. Grundin er tann, at myndugleikarnir ikki kundu taka seg saman at avgera, at hesir stovnar skuldu vera ein stovnur. Tað projekteraða útvarpshúsið rúmar einari sjónvarpsfunktión við tí stóru hellini, sum er ógvuliga neyðug og í mongum førum kann nýtast til útvarps- og sjónvarpsendamálsamstundis.

Annars er ikki pláss fyrir sjónvarpinum sum heild í útvarpshúsinum, men innivist kann skjótt skaffast sjónvarpinum, tí fyrirreikingar eru í byggjætlanini gjørdar til at byggja uppí redaktións- og umsitingarfloyni í útvarpshúsinum. Aftrat hesum helum má sjónvarpið eisini hava pláss til studio, kontrollrúm, verkstað, goymslur og annað.

Lat ítróttar- og bygdafelegunum sýningarrættin

Meðan hendar bygging verður framd, meðan senditíðir verður gjørt klárt, meðan greiða fæst á, hvussu sjónvarpið skal figgast og meðan sjónvarpsstarvsfólkið verður útbúgvið er ongin sum helst grund til at lata nakrar amatørar í Havn, Klaksvík og kanska aðrastaðni við sleppa at spæla sær við sjónvarpi.

Skula vit partout hava sýningar í hesum fyrirreikingarskeiðinum, so dugi eg ikki at siggja nakra meining í at taka sýningarmøguleikan frá ítróttar- og bygdafelegunum, sum á henda hátt fáa savnað bygdafélkið og limir sínar og samstundis hava møguleika at tryggja felegum sínum eitt haldbetri rakstrargrundarlag til frama fyrir bygdina, ungdomin og ítróttin.

Lat okkum bara — meðan sjónvarpið verður fyrirreikað — halda fram sum nú við sýningum í ítróttar- og ungmannafeløgum til gagns fyrir

bygðalívið, ungdomin og ítróttamenningina.

Tað er ongin sum helst grund til at taka hendaran móguleikan frá teimum við tí høvuðsargumenti, at 600 húsarhald í Havn og nøkur einstøk á bygd hava keypt sær ein sjónvarpsmóttakara. Ongin hevur biðið tey keypt hetta, og tey hava onga grund havt til at halda, at tey fóru at fáa nakra nýttu av hesum í bræði.

Keypið av sjónvarpsendingum má skipast

Eitt mugu vit tó gera beinanvegin, og tað er at fáa skil á innflutninginum av upptaknum videobondum. Eg veit ikki um, at upptakumenn á Flatlandum hava fingið rættindi til at taka upp beinleiðis frá sjónvarpi fyrir menn, sum í Føroyum leiga og selja hetta tilfar víðari til brúkarar í Føroyum.

Tað er onki at ivast í, at ein skilagóð skipan kann fæst í lag við onnur sjónvørp um brúksrætt móti gjaldi í hesum fyrirreikingartíðarskeiði, men vit mugu tryggja, at distributiónin verður reglulig bæði so og so og so ódýr sum møguligt.

Her kann eitt viðkað filmsfirtil fáa somu uppgávu sum móttvegis biografunum og tað fólkið, sum vit skula útbúgva til sjónvarpsstarv, kann hóskaði í lærutíðini saman við sakkonar hjálp standa fyrir valinum av einum parti av teimum sendingum, sum brúkast kunnu í samkomu- og ítróttarhúsum.

Bert at lata standa til í øllum hesum spurningum og so samstundis bróta nærar fyrir einum vánaligum og illa umhugsaðum fyrirbils privatsjónvarpi er tað ringasta av øllum ringum, sum landsins myndugleikarnir kunna finna uppá. Tað fer ikki at gagna sjónvarpssakini, men fer einans at koma nekrum fáum til góðar í krónum — tað er teimum, sum við snildum og trústi hava skapt ein vissan sjónvarpstørv uttan fyrilit.

Jógvan Arge

Skrivstovustjóri

Starv sum skrivstovustjóri hjá elfelagnum S.E.V. verður at seta so skjótt sum til ber.

Søkja um starvið kunnu fólk við HD ella AD í virkisskipan ella líknandi útbúgving. Umsøkjari má vera roknskaparkønur og hava holla skrivstovupraksis.

Skrivstovustjórinn skal serliga hava roknskap elfelagsins í hondum, og skal hann eisini taka sær av viðurskipti starvsmanna.

Umframt má skrivstovustjórinn sjálvstøðugt kunna seta upp hagtel og annað, ið er neyðugt til rakstrar-, gjaldferis- og figgjarætlanir elfelagsins.

Løn og aðrar treytir verða at seta sbr. útbúgving og avtalu; men vit vilja fegin vita, hvørji krøv umsøkjari setur fram.

Skrivlig umsókn skal sendast beinleiðis til stýrisformannin, postbox 107, 3870 Klaksvík, og má hon vera elfelagnum í hendi fyrir 25. apríl í ár.

Elfelagið S.E.V.